

фа при Люпцѣнз. Швѣдытѣ надвѣли, но
 това надвѣваньи скапо ѿмъ стѣнало, за-
 що въ това сраженіе добродѣтельныятъ
 1632 г. Крааль тѣхенз са оукилъ. Валленштѣйнз
 не са оудостойлъ, каквото тоѿзи герой
 да оумрѣ на поле чѣсти, но падналъ отъ
 рѣки злодѣаніа. Стѣналъ заговоръ про-
 тивъ тогѣзи честолѣца, ѿ го дѣкили въ
 Шгерз (въ Богеміа).

Подиръ смертъта на Гвстава Ядоль-
 фа, Швѣдскіятъ Генатъ предѣлъ на Кан-
 цылеръятъ свой Якѣла Оксенштѣрна да
 оуправлѣва рѣкотытѣ, дѣто са докѣча-
 ли до Германіа. Швѣдытѣ, подъ предво-
 дѣтельството на славытѣ свой полко-
 бѣдцы — Горна, Бѣннера Торстенсона ѿ
 дрѣги, акъ ѿ сасъ нѣкаква премѣна,
 водили война неѣтомимъ. Найпѣслѣ ка-
 то ѿзнемѣгнали сичкитѣ Державы дѣто
 стрѣвѣли война насѣлилися да заклю-
 чатъ мѣръ. Тоѿзи достопѣматныятъ
 1648 г. мѣръ заключилъ въ Вестфаліа въ два
 града: въ Мюнстеръ ѿ Оснѣбрикъ, ѿ по-
 това ѣ ѿзвѣстенъ въ Історіята подъ ѿмѣ
 Вестфальскій мѣръ. На Протѣстантытѣ
 дѣласа свобѣда на Богослѣженіето тѣх-
 но ѿ граждѣнски права, на Австрійскіятъ